

Cultusministeren: Jeg har i Aulendingning af de Forhandlinger, som allerede sandt Sted ved denne Sags forrige Foretagelse om Forarbejderne til det omhandlede, betydelige Værk, søgt Oplysninger om, hvorvidt Arbejdet var fremmet. Jeg har her for mig en allerede, tidligere indgivet Beretning fra Inspectøren ved Montcabinettet, saavel som en Erklæring fra Directøren, hvoraf det fremgaaer, at dette Arbejde har været deelt i to afsondrede Dele. Afdøde Kammerherre Falbe besørge de Correspondencerne, for at skaffe Aftryk af Monter og Afstøbninger tilveie. Han modtog, ordnede og beskrev dem, lod dem tegne og skære i Træ og skulde foranstalte Udgivelsen af den descriptive Deel. Magister Lindberg skulde ved Hjælp af de gamle Forfattere og øvrige videnskabelige Apparater udarbejde Indledninger og Anmærkninger med de behøvrige lingvistiske, historiske og archæologiske Oplysninger. Værket skulde falde i syv Afsnit efter de forskjellige Egne. Nu er eet Afsnit færdigt fra Falbes Haand for hans Vedkommende, og af de øvrige 6 Afsnit ere de 5 betydeligt fremmede, hvad angaaer det mere Nene af Arbejdet, det vil sige der er endeel Manuscript og paaklæbde Aftryk af dertil udførte Træsnit. Fra Magister Lindberg findes der Manuscript til første og andet Afsnit og enkelte Stykker af tredje andre; men det er affattet paa Dansk og skulde først oversættes paa Fransk, og det er heller ikke saaledes færdigt, at det kunde trykkes, men det maatte forud gjøres til Gjenstand for en Revision.

Der er iøvrigt udbævet, at begge Mænd have, især i den senere Tid, arbejdet efter forskjellige Anskuelser og forskjellige Plan, saa at, naar deres Arbejder skulde benyttes, maa der, som Følge heraf, paa enkelte Steder finde en Samarbejdning Sted. Saaledes er nu Status. Det er disse Arbejder, som ere overgivne eller skulle overgives fra den afdøde Konges private Samling til Staten. De vedkommende sagskyndige Autoriteter have udtalt sig for Duffeligheden af Værkets Fremme (Hør!), naar man kunde vente en hensigtsmæssig Forening af den fornødne dobbelte Virksomhed af dertil dygtige Mænd. Det er altsaa naturligt, at dette in-

teressante Værk hører til dem, hvorpaa Cultusministeren bør have sin Opmærksomhed henvendt (Hør!) med Hensyn til Anvendelsen af de Midler, som der stilles til Ministeriets Raadighed til et saadant Formaalets Fremme. Men, idet jeg bemærker dette, kan jeg ikke andet end fraraade Thinget at antage de stillede Endringsforslag. Det synes at føre til, at Staten skulde ved denne Lov paatage sig en ubetinget Forpligtelse til Fuldførelsen af det begyndte Værk, at det skulde paalægges Ministeriet ubetinget at lade fuldføre dette Værk om de afrikanske Monter, istedetfor at det Rette er, at Forhandlingerne om og Afgjørelsen af en sliq Udgifts Afholdelse, naar den findes tilraadelig, henhører under Aarets Finantslov, hvor det jo vil staae til Enhver at kunne besvirke Oplysninger om, hvad Ministeriet i saa Henseende vil foretage, og muligens selv at gjøre Forslag om Penges Bevilling i det omhandlede Diemed. Dette hører derimod ikke under denne Lov, som angaaer faste Pensioner og lignende Udredelser til forskellige Embedsmænd ved Samlingerne og Andre.

Madvig: Da denne Sag sidst blev bragt til Dmtale her i Salen, yttrede jeg, at den var det forelagte Lovudkast uvedkommende, og herom er jeg endmere blevet overbevist ved de idag fremkomne Endringsforslag, som gaaer ud paa noget heelt Andet, end der første Gang var under Dmtale. Dengang yttredes der nemlig kun, at der maatte sørges for at stikke en Mand sin litteraire Eiendom ved at skaffe ham et Haandskrift, som han ikke kunde faae. Men Endringsforslaget idag gaaer ud paa noget ganske Andet; det gaaer ud paa en Pengebevilling (Hør!). Der foreslaaes ved samme en Pengebevilling til Udgivelsen af et Værk over afrikanske Mynter. Det er, troer jeg, første Gang, at der er foreslaaet Nøgledagen at tage en Bestemmelse om at bevillige Penge til et enkelt bestemt litterairt Værk og dets Udgivelse, og Forslaget bliver endnu mere paaafaldende derved, at det fremkommer uden mindste Oplysning om og Begrænsning af den Forpligtelse, der derved skulde paadrages Staten (Hør!). Det vil ogsaa være meget vanskeligt at foreslaae en saadan Begrænsning, naar den skulde stot-